

Sprawozdanie z 64 zjazdu delegatów oddziałów PTL w Zielonej Górze 25 września 1964 r.

С 64 съезда делегатов отделений Польского Лесного Общества в Зелёной Гуже
дня 25 сентября 1964 г.

From 64 th Meeting of Branch Delegates of Polish Forest Society on September 25,
1964 in Zielona Góra

Przybyłych na zjazd delegatów, członków Zarządu Głównego, członków honorowych oraz zaproszonych gości powitał przewodniczący Zarządu Głównego PTL prof. dr F. Krzysik. Przemówienie powitalne wygłosił dyrektor OZLP w Żarach mgr inż. A. Szczerba. Powstaniem z miejsc i chwilą ciszy, zgodnie z tradycją zjazdów PTL, uczczono pamięć zmarłych w okresie sprawozdawczym członków PTL. Byli to koledzy:

mgr inż. Stanisław Czech (Oddz. Radom), mgr inż. Kwiryn Elznerowicz (Oddz. Warszawa), mgr inż. Kazimierz Głyda (Oddz. Poznań), mgr inż. Franciszek Grychowski — członek honorowy PTL (Oddz. Warszawa), mgr inż. Jeremi Kozłowski (Oddz. Łódź), mgr inż. Walerian Leśnicki (Oddz. Szczecinek), mgr inż. Aleksander Mazaraki (Oddz. Kraków), mgr inż. Stefan Ruffiński (Oddz. Siedlce), mgr inż. Wojciech Szwabowski (Oddz. Wrocław).

Po przyjęciu porządku obrad powołano prezydium zjazdu w składzie: przewodniczący — prof. dr Stanisław Tyszkiewicz, zastępcy: mgr inż. Jan Kiełb — przewodniczący Oddziału PTL w Żarach i mgr inż. Stefan Niwiński — przewodniczący Oddz. PTL we Wrocławiu, członek prezydium — mgr inż. Adam Szcherba — dyrektor OZLP w Żarach. Na sekretarzy zjazdu powołano: mgr inż. W. Strzeleckiego i mgr inż. B. Szymańskiego.

Sprawozdanie z działalności PTL złożył mgr inż. T. Partyka, sekretarz Zarządu Głównego.

Mgr inż. S. Borowicki przewodniczący Komisji finansowej przedstawił stan wpłat do Zarządu Głównego oraz zasygnalizował potrzebę zwiększenia wysokości składek członkowskich. Od 1965 r. wydatki administracyjne Towarzystwa będą musiały być pokrywane z własnych dochodów, które stanowią wyłącznie składki członkowskie. Podniesienie składek do 5 zł miesięcznie pokryłoby wydatki administracyjne w 80%, należy więc niektóre wydatki jeszcze obniżyć. Dużą rolę będzie też odgrywać wpłata zaległości.

Prof. S. Tyszkiewicz złożył sprawozdanie Komitetu Redakcyjnego „Sylwana”. Sytuacja pisma nie uległa zmianie, natomiast uległo zmianie stanowisko tych czynników, od których zależy przywrócenie „Sylwanowi” formy miesięcznika i potrzebna jest tylko formalna zmiana decyzji z 1960 r., o co starania trwają. Bardziej istotna zmiana polega na przekazaniu Towarzystwu przez Wydział V PAN wszystkich spraw organizacyjnych, związanych z wydawaniem pisma oraz przyznanie oddzielnej dotacji na ten cel, w wysokości dotychczasowych kosztów, która w pełni pokrywa wszystkie wydatki z tym związane. „Sylwan” jest więc nadal organem PTL i Wydziału V PAN i nadal jest objęty umową wydawniczą z PWRiL, która oprócz dobrych stron ma też i złe, widoczne zwłaszcza w nieregularnym ukazywaniu się pisma. Zjazd jest odpowiednim miejscem, aby ocenić funkcję „Sylwana” także wewnątrz PTL. Istnieje opinia, że ogółowi, czy też znacznej części czytelników odpowiadałoby zbliżenie tematyczne pisma do potrzeb życia oraz obniżenie jego poziomu. Obecny Komitet Redakcyjny tego poglądu nie podziela. Postulowany charakter ma czasopismo „Las Polski”, dysponujące etatowym personelem, pięciokrotnie wyższym nakładem i odpowiednią częstotliwością ukazywania się. „Sylwan” jest jedynym w Polsce periodykiem leśnym naukowym i stwarza jedyną możliwość względnie szybkiego publikowania doniesień tymczasowych o pracach badawczych, zapewniając autorom udokumentowany priorytet w kraju i za granicą. Prace o tematyce naukowej, niekiedy o wąskiej specjalizacji są niepopularne, publikowanie ich jednak jest konieczne i pożyteczne. Zawierają one elementy postępu w leśnictwie i dają świadectwo naszego udziału w poszukiwaniu nowych kierunków. Dążenie do opublikowania w „Sylwaniu” jest duże ze względu na jego ugruntowaną pozycję za granicą, co sprawia, że prace w nim drukowane są tam dostrzegane i ułatwiają nawiązywanie kontaktów. Dotychczasowemu charakterowi i roli jaką spełnia zawdzięcza też „Sylwan” poparcie, jakie otrzymuje ze strony Polskiej Akademii Nauk. Nie można jednak negować potrzeby uatrakcyjnienia pisma dla szerszego grona czytelników, co jednak byłoby możliwe tylko przy aktywnym udziale kolegów z całego kraju. Mówca ponawia apel o współpracę z Redakcją, zwłaszcza o nadsyłanie materiałów do kroniki.

Mgr. J. D a s z k i e w i c z, przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej złożył sprawozdanie z kontroli działalności finansowo-gospodarczej i merytorycznej Towarzystwa. Budżet PTL na 1963 r. wynosił 627 tys. zł, przy czym 500 tys. zł stanowiła dotacja na jego zrównoważenie (w tym 300 tys. zł koszty wydawnictw). Wykonanie preliminarza przebiegało w zasadzie prawidłowo. Stwierdzono drobne uchybienia w rachunkowości i dokumentacji. Mgr D a s z k i e w i c z podał również analizę działalności merytorycznej komisji i oddziałów. Ważniejsze wnioski końcowe to: realność planów poszczególnych komisji, ożywienie działalności oddziałów przez ściślejsze powiązanie z Zarządem Głównym i komisjami, wzmożenie dyscypliny ściągania składek członkowskich, usunięcie usterek w gospodarce finansowej i ewidencji. Ostatni wniosek dotyczył udzielenia absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu PTL za całokształt jego działalności w latach 1962—1964.

Prof. K r z y s i k uzupełnia sprawozdanie z działalności PTL. W 1962 r. z okazji 80-lecia Towarzystwa Zarząd Główny opracował 11 wniosków o odznaczenia państwowe za wybitną, długoletnią działalność w ramach PTL. Częściowa realizacja wniosków nastąpiła dopiero w tym roku. Dotychczas pozytywnie zostały załatwione 4 wnioski zgłoszone przez PTL. Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: mgr inż. S. B i l c z y ń s k i (Oddz. Wrocław), mgr inż. J. G o m ó ł k a (Oddz. Warszawa), mgr inż. B. K u c h a r e k (Oddz. Siedlce). Złoty Krzyż Zasługi otrzymał mgr inż. K. K o r z e n i o w s k i (Oddz. Łódź). Poza tym na wniosek WRN w Krakowie, ale przy poparciu i interweniowaniu PTL — Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał mgr inż. J. B o r e k (Oddz. Kraków).

Po przerwie w obradach rozpoczęła się dyskusja. Pierwszy zabrał głos prof. K r z y s i k, poruszając wiele problemów. Oto niektóre z nich:

1) rozpoczęto realizowanie wniosku z poprzedniego zjazdu o potrzebie ekspansji myśli leśnej za granicę; na prośbę Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ambasady Ghany opracowano program i założenia leśnej placówki badawczo-dydaktycznej dla tego kraju. Przygotowuje się ekipę polskich pracowników nauki, którzy chcieliby wyjechać do Ghany na 2 lata,

2) przykładem na to, że każdy oddział może na swym terenie znaleźć prawdziwie pożyteczną pracę jest Oddział w Przemyślu. Współpracuje on z Wojewódzką Komisją Planowania Gospodarczego i na jej zamówienie opracowuje perspektywiczny plan zagospodarowania Bieszczadów,

3) ważnym obecnie zagadnieniem jest właściwa pozycja zawodu leśnika. Wiele goryczy wywołuje fakt, że mimo dużej wartości naszej pracy zawód leśnika jest oceniany niżej od innych. Mimo złożoności tego zagadnienia, odpowiedzialność za to spada i na nas. Musimy walczyć o zdobycie większego szacunku i uznania w społeczeństwie. Realizujemy to na kilku drogach. Powołano w PTL komisję dla opracowania zagadnień pracy i płacy. Druga droga to stała i właściwa propaganda naszych zagadnień. Wreszcie trzecia — to sprawy wewnętrzne Towarzystwa. Najważniejsza to kwestia „Sylwana”. Jest on wydawnictwem deficytowym, a jednocześnie jedynym wydawnictwem periodycznym naukowo-problemowym w zakresie leśnictwa w Polsce. Inna byłaby sytuacja PTL w instytucjach i komisjach wydawniczych, a także w PAN, gdyby dysponowało ono czasopismem samowystarczalnym. Samowystarczalność jest możliwa do osiągnięcia przy nakładzie 5 000 egzemplarzy. Czy taki nakład jest realny? Byłoby to możliwe gdyby „Sylwana” prenumerowały wszystkie nadleśnictwa i leśnictwa. Pozwoliłoby to zmienić czasopismo w sensie jego uaktualnienia (większy nakład — większa częstotliwość — krótszy okres produkcji).

Mniej ważnym zagadnieniem jest ilość członków Towarzystwa, choć i tu można jeszcze wiele zdziałać. Nie chodzi o stworzenie instytucji masowej i wciąganie członków

na siłę, lecz o trafienie do właściwych ludzi i stworzenie dla nich atrakcyjnego programu.

Insp. L. Andrzejowski (Oddz. Warszawa) mówi o słabej więzi członków z Towarzystwem i zarzutach, jakie mu stawiają. Podwyższenie składki może przeprowadzić selekcję członków. Trzeba zapraszać również nie członków na zebrania, potrzebne byłoby wydawnictwa popularyzujące działalność Towarzystwa. Przy obecnym stanie obsady leśnictw „Sylwan” byłby dla nich chyba zbyt trudny.

Prof. Tyszkiewicz uważa, że dążenie, aby „Sylwan” znalazł się w każdym leśnictwie, byłoby sprzeczne z zasadą oszczędności papieru. Nawet obniżenie obecnego nakładu byłoby uzasadnione i nie przyniosło ujmy Towarzystwu. Istnieją wydawnictwa cenne, lecz interesujące wąski krąg ludzi. Drugie popularne czasopismo byłoby potrzebne, ale nie ma na nie środków, natomiast „Sylwan” nie może jednocześnie spełniać obecnej roli i innej, której się od niego wymaga, a której spełnić nie może.

Poczucie dobra sprawy powinno skłaniać do popierania Towarzystwa, nawet jeśli samemu się z niego nie korzysta. Oczywiście jeżeli po podwyższeniu składek część członków odejdzie, to nie przestaną oni być naszymi kolegami i nie można rezygnować z prób oddziaływania na nich. Towarzystwo nie jest ekskluzywne, nie stawia żadnych przeszkód przy wstępowaniu, a jeśli tą przeszkodą jest jego wyższy poziom, to powinno to być bodźcem do wyrównania tej przeszkody, nie w dół, ale w górę.

Dr L. Jastrzębski (Główna Komisja Rewizyjna). „Sylwan” powinien być czasopismem naukowym i jako taki nie może docierać do leśnictw. Powinien się znajdować w nadleśnictwach i o to trzeba się postarać nawet środkami administracyjnymi. Byt wszystkich stowarzyszeń jest obecnie trudny, ze względu na brak czasu. Ludzie starsi mają więcej czasu i dlatego oni mogą bardziej poświęcać się pracy w Towarzystwie. Przy podniesieniu wysokości składek należy ulepszyć system ich zbierania — najlepiej co miesiąc.

Mgr inż. S. Adamowicz (Zarząd Główny i Oddz. Katowice) — postuluje, aby przy zachowaniu obecnego poziomu „Sylwana”, część miejsca poświęcić głosom praktyków lub wiadomościom bardziej przydatnym dla praktyki, jak nowe metody pracy, spostrzeżenia, osiągnięcia itp.

Pożądane jest nawiązanie bliższego kontaktu między komisjami problemowymi Towarzystwa, a ogółem członków, w sensie zapraszania na zebrania lub choćby informowania zainteresowanych danym zagadnieniem.

Komisja Ochrony Przyrody powinna zająć się sprawą drzewostanów dowodowych, które nie będąc rezerwatami, wymagają odpowiedniego zagospodarowania oraz zinventaryzowania.

Mgr inż. Z. Karpieński (Oddz. Gdańsk) popiera poprzednią wypowiedź w sprawie „Sylwana”, udowadniając to przykładem Oddz. Gdańskiego. W ciągu 2 lat liczbę członków zwiększono z około 40 do 112. Zlikwidowano zaległości finansowe.

Kolejnym etapem jest zainteresowanie członków konkretną, twórczą pracą, jak np. nawożeniem gleb leśnych, uprawą topoli itp. Do tego potrzebni są członkowie w terenie, co już osiągnięto i potrzebne jest popularyzowanie wiedzy leśnej, co powinien szerzej czynić „Sylwan” i to właśnie w formie zrozumiałego materiału.

Mgr inż. J. Kupczyński (Oddz. Wrocław) przychylił się do wniosków przedmówców w sprawie „Sylwana”. W stosunku do liczby inżynierów leśników zbyt mało jest członków PTL i prenumeratorów pisma.

Mgr inż. R. Gadzikowski (Oddz. Radom) omawia zagadnienie proponowanego podniesienia składek członkowskich i zmianę wynagrodzenia sekretarzy technicznych. Uważa, że odejdzie duża ilość członków, a stan finansowy Towarzystwa nie ulegnie poprawie.

Mgr inż. J. G o m ó ł k a (Oddz. Warszawa, Zarząd Główny) stwierdza, że tak jak jest różnica między zadaniami PTL i SITLiD, tak musi być różnica między wydawnictwami tych organizacji: „Sylwanem” i „Lasem Polskim”. PTL jest społecznym, pomocniczym organem PAN, „Sylwan” musi być pismem naukowym, z jego popularyzacją nie można iść zbyt daleko i nie można dążyć do jego samowystarczalności finansowej. Jeśli przy podwyższeniu składek ilość członków zmaleje, to należy się z tym pogodzić, ale niech zostaną ludzie bardziej aktywni i wnoszący większy wkład w pracę Towarzystwa.

Mgr inż. W. S t r z e l e c k i (Zarząd Główny) omawia zagadnienie „Biuletynu Organizacyjnego PTL”. Wydawany jest od 1960 r., ukazało się 13 numerów w 9 zeszytach. Cel „Biuletynu” — utrzymanie kontaktów między Zarządem Głównym, Zarządami Oddziałów i członkami Towarzystwa, a także informowanie tych członków o działalności Zarządu Głównego, komisji i samych oddziałów — jest realizowany tylko częściowo. Publikowane materiały dotyczą prawie wyłącznie działalności Zarządu Głównego i niektórych komisji — a minimalnie — oddziałów terenowych. W ciągu 5 lat informacje napłynęły tylko z 6 oddziałów, w tym z 4 po 1. Podobnie niektóre komisje problemowe nie podzieliły się wcale swymi osiągnięciami. Wydawanie „Biuletynu” jest zgodne z licznymi postulatami popularyzacji działalności Towarzystwa i dlatego Komitet Redakcyjny prosi o nadsyłanie notatek informacyjnych, zwłaszcza o życiu organizacyjnym i działalności oddziałów, a także o ocenę dotychczasowej i pożądanej treści i formy „Biuletynu”.

Prof. dr E. C h o d z i c k i (Oddz. Kraków) stwierdził, iż dyskusja powinna dotyczyć nie tyle poziomu „Sylwana”, ile profilu członka PTL, przy czym należy podkreślić, że głównym celem Towarzystwa jest rozwój i popularyzowanie nauki oraz wdrażanie jej osiągnięć do praktyki. Poziom członków PTL i ich stosunek do tych zagadnień jest bardzo różny, co stwierdzono przy okazji przeprowadzania akcji ankietowej szkód śniegowych i mrozowych na terenie 9 OZLP. Mówca omawia następnie wyniki tej ankiety.

Mgr inż. M. T y m i ń s k i (Oddz. Warszawa) porusza zagadnienie gospodarki finansowej. Podwyższenie składki członkowskiej przeprowadzi selekcję wśród członków, ale to być może uzdrowi sytuację. Wnioskuje o uruchomienie działalności gospodarczej w zakresie prac naukowo-technicznych w dziedzinie leśnictwa.

Mgr inż. T. M o c h (Oddz. Siedlce). Są 3 organizacje zawodowe grupujące leśników: PTL, SITLiD i Związek Zawodowy i działają tam właściwie ci sami ludzie. Gdyby PTL zajmowało się także sprawami bytowymi, codziennymi troskami leśnika terenowego, lepiej spełniałoby swoją rolę i miało większe uznanie. Cenną właściwością Towarzystwa jest możliwość spotykania się na płaszczyźnie równości, niezależnie od zajmowanego stanowiska. Można wtedy mówić o wielu sprawach inaczej niż w warunkach służbowych. Trzeba to wykorzystać np. przy doksztalcaniu. PTL nie powinno unikać zajmowania się tymi samymi problemami, co inne organizacje tylko ze specjalnego punktu widzenia. W związku z narastaniem problemu mechanizacji w nadleśnictwach postuluje stworzenie technikum mechanizacji leśnictwa. Współpraca z innymi organizacjami np. z PTTK powinna istnieć na szczeblu oddziałów, aby sugerować pewne poczynania, np. turystyczne zagospodarowanie lasów lub też ochronę niektórych obiektów przed masową turystyką.

Prof. T y s z k i e w i c z zwraca uwagę na jeszcze jeden problem, którym PTL powinno się zająć, a mianowicie błędnie przedstawianych zagadnień gospodarki leśnej w podręcznikach szkolnych, audycjach radiowych itp.

Mgr inż. S. B o r o w i c k i w imieniu Komisji Mandatowej stwierdził, że w Walnym Zjeździe uczestniczy 86 delegatów, co stanowi 74,4% ich statutowej liczby, wynikającej z ogólnej ilości członków Towarzystwa w oddziałach. W tych warunkach zjazd może podejmować prawomocne uchwały.

Prof. dr S. Tyszkiewicz poddaje pod głosowanie wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu. Wniosek przyjęto jednogłośnie.

Mgr inż. J. Gomółka referuje projekt zmian w statucie Polskiego Towarzystwa Leśnego, które mają na celu dostosowanie go do zasad określonych przez komisję partyjno-rządową, przeprowadzającą analizę działalności organizacji społecznych, dotowanych z funduszy państwowych. Po dyskusji przyjęto następujące zmiany:

1. W § 11 dotychczasową treść w brzmieniu: „Do obowiązków członków Towarzystwa należy: a) praca w kierunku rozwoju Towarzystwa i jego postępu na drodze do urzeczywistnienia celów i zadań Towarzystwa; b) regularne płacenie składek (z wyjątkiem członków honorowych, którzy są wolni od płacenia składek)”, oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 o brzmieniu: „2. Członek Towarzystwa pełniąc z wyboru funkcje w organach władzy Towarzystwa — pracuje honorowo”.

2. W § 14 dotychczasową treść w brzmieniu: „Władzami Towarzystwa są: a) na szczeblu centralnym: Zjazd Delegatów Oddziałów, Zarząd Główny, Prezydium Zarządu Głównego, Główna Komisja Rewizyjna, Sąd Koleżeński; b) na szczeblu Oddziałów: Walne zebranie członków Oddziału, Zarząd Oddziału, Oddziałowa Komisja Rewizyjna” — oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 o brzmieniu: „2. Działalność władz Towarzystwa opiera się na społecznej, finansowo niehonorowanej pracy członków. Członkowie nie otrzymują wynagrodzenia za pracę swoją w organach władzy Towarzystwa, w których biorą udział z tytułu wyboru na członków tych organów”.

Mgr inż. J. Wołoszczuk przedstawia w imieniu Komisji Matki proponowany skład przyszłych władz Towarzystwa.

Zarząd Główny

Prezydium: przewodniczący — prof. dr Franciszek Krzysik, wiceprzewodniczący — doc. mgr Wacław Krajski, mgr inż. Bolesław Tekielski,
sekretarz — mgr inż. Tadeusz Partyka,
skarbnik — mgr inż. Andrzej Gorzelak;
przewodniczący Komitetu Redakcyjnego „Sylwana” — prof. dr Stanisław Tyszkiewicz;

przewodniczący komisji funkcjonalnych:

Krzewienia Wiedzy Leśnej — dr inż. Eugeniusz Bernadzki,
Współpracy z zagranicą — doc. mgr Emilia Stebnicka,
Organizacyjno-Prawnej — mgr inż. Józef Gomółka,
Wydawniczej — dyr. Franciszek Szkiłładź,
Finansowej — mgr inż. Stanisław Borowicki,

Przewodniczący Komisji Problemowych:

Ekonomiki i Polityki Leśnej — doc. dr Zdzisław Jakubowski,
Zagospodarowania Lasu — prof. dr Eugeniusz Ilmurzyński,
Typologii Leśnej — doc. dr Jerzy Fabijanowski,
Gospodarki Wodnej — dr inż. Tadeusz Klus,
Zadrzewień — inż. Jan Milewski,
Drzewnictwa — vacat,
Lasów Niepaństwowych — mgr inż. Kazimierz Iwanowski,
Ochrony Przyrody — vacat,
Łowiectwa — doc. dr Wiesław Szczerbiński,
Historii Leśnictwa — prof. dr A. Żabko-Potopowicz,

Członkowie Zarządu Głównego:

prof. dr Edward Chodzicki,

mgr inż. Stefan Frankiewicz,
mgr inż. Bolesław Kucharek.

Główna Komisja Rewizyjna:

mgr Jan Daszkiewicz,
dr Ludwik Jastrzębski,
mgr inż. Teodor Meisner,
mgr inż. Edmund Śliwa,
mgr inż. Alfred Wyrzykowski.

Sąd Koleżeński:

prof. dr Wiesław Grochowski,
mgr inż. Stanisław Barański,
mgr inż. Wiesław Bzura,
mgr inż. Stanisław Jastrzębski,
mgr inż. Ludwik Kłosiński, mgr inż. Henryk Kraheński.

Propozycje przyjęto jednogłośnie.

Dr L. Jastrzębski przedstawił wniosek rozszerzonego zebrania Zarządu Głównego o nadanie odznak honorowych PTL członkom Towarzystwa.

Złote Odznaki Honorowe otrzymali:

mgr inż. Andrzej Chmaj (Oddz. Kraków),
" " Henryk Gosiewski (Oddz. Siedlce),
" " Władysław Marcinkowski (Oddz. Kraków),
" " Jan Panfil (Oddz. Olsztyn),
" " Kazimierz Rudolf (Oddz. Przemyśl),
" " Zdzisław Zajaczkowski (Oddz. Siedlce).

Srebrne Odznaki Honorowe otrzymali:

mgr inż. Tomasz Fałtynowicz (Oddz. Siedlce).
" " Rudolf Klarowski (Oddz. Olsztyn),
" " Edward Lewandowski (Oddz. Siedlce),
mgr inż. Seweryn Marek (Oddz. Olsztyn),
" " Marcelin Mełges (Oddz. Kraków),
" " Tadeusz Moch (Oddz. Siedlce),
inż. Stanisław Ptak (Oddz. Kraków),
mgr inż. Bolesław Rutkowski (Oddz. Kraków),
" " Zygmunt Trociński (Oddz. Olsztyn),
" " Ryszard Wolski (Oddz. Olsztyn).

Dyplomy i odznaki wręczył prof. dr F. Krzysik. Wręczono także Złote Odznaki przyznane w roku ubiegłym doc. dr J. Fabijanowskiemu i inż. Z. Śmiechowskiemu.

Następnie dr L. Jastrzębski w imieniu Komisji Wniosków przedłożył projekt wniosków, które po dyskusji przyjęto w brzmieniu następującym:

1. Wysłać depesze do Obywatela Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego mgr inż. Romana Gesinga i sekretarza Wydziału V PAN — prof. dr Anatola Listowskiego.

2. Kontynuować prace i zabiegi w celu podniesienia rangi zawodu leśnika.

3. Wystąpić do Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego o rozważenie możliwości powołania technikum mechanizacji leśnictwa w celu przygotowania kadr dla potrzeb każdego nadleśnictwa.

4. Nawiązać ściślejszą współpracę ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa i rozwiązywać te zagadnienie, którymi zajmie się SITLiD,

z punktu widzenia teorii i ekonomiki leśnictwa oraz w zakresie spraw bytowych pracowników leśnych — ze Związkiem Zawodowym.

5. Zobowiązać Oddziały terenowe Polskiego Towarzystwa Leśnego do nawiązywania ściślejszej współpracy z okręgowymi zarządami lasów państwowych oraz biurami urządzania lasu, w celu wspólnego rozwiązywania aktualnych problemów występujących na danym terenie.

6. Dążyć do ściślejszego powiązania oddziałów PTL z Zarządem Głównym lub bezpośrednio z poszczególnymi komisjami tak, aby przez interesujące prelekcje i dostarczanie materiałów do oddziałów przyczynić się do ożywienia ich działalności. Konieczne jest również popularyzowanie działalności Polskiego Towarzystwa Leśnego wśród nie członków, przez zapraszanie do udziału w zebraniach i wykonywaniu aktualnych prac.

7. Zalecić oddziałom Towarzystwa i komisjom Zarządu Głównego przesyłanie notatek informacyjnych o swej działalności, w celu zamieszczenia ich w „Biuletynie Organizacyjnym PTL”, i dalszego rozpowszechniania tych informacji wśród członków Towarzystwa.

8. Zalecić utrzymanie „Sylwana” jako pisma o charakterze naukowym przy równoczesnym przedstawieniu zagadnień w sposób zrozumiały dla ogółu leśników oraz wprowadzenie działu praktyki leśnej.

9. Zalecić Zarządowi Głównemu zwrócenie się do Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z prośbą o spowodowanie obowiązkowej prenumeraty „Sylwana” dla celów służbowych, przez nadleśnictwa i równorzędne jednostki organizacyjne.

10. Uchwalić wniosek Zarządu Głównego o podwyższenie składek członkowskich do 5 zł miesięcznie dla pracujących, przy pozostawieniu wysokości 2 zł — dla rencistów, stażystów, praktykantów i studentów, a także zobowiązać Zarząd Główny do ponownego przeanalizowania preliminarza budżetowego w celu pełnego zabezpieczenia pokrycia wydatków administracyjnych i innych potrzeb związanych z działalnością Towarzystwa.

11. Zobowiązać Zarząd Główny do opracowania realnych planów działalności zarówno Komisji jak i Oddziałów, aby wykonanie tych planów znajdowało zabezpieczenie personalne i materialne.

12. Zobowiązać Zarząd Główny do wzmożenia dyscypliny na odcinku ściągania składek członkowskich i przekazywania ich do Zarządu Głównego.

13. Zobowiązać Zarząd Główny do zlikwidowania stwierdzonych usterek na odcinku gospodarki finansowej i ewidencji.

14. Zaproponować Zarządowi Głównemu zwołanie następnego zjazdu delegatów oddziałów PTL na terenie Oddziału Krakowskiego i połączenie go z sesją naukową na temat profilu szkół leśnych, szkół średnich i wyższych w zakresie leśnictwa i drzewnictwa.

* * *

Dnia 12 grudnia 1964 r. odbyło się w Krakowie rozszerzone zebranie Zarządu Głównego z udziałem przewodniczących oddziałów PTL, na którym uzupełniono skład Zarządu. Drogą kooptacji do Zarządu Głównego PTL weszły następujące osoby:

- mgr inż. Wiesław Strzelecki — zastępca sekretarza,
- mgr inż. Wawrzyniec Mierzejewski — zastępca skarbnika,
- mgr inż. Stanisław Smólski — przewodniczący Komisji Ochrony Przyrody i Turystyki,
- dr inż. Mieczysław Górecki — przewodniczący Komisji Drzewnictwa,
- mgr inż. Stanisław Adamowicz — członek zarządu,
- mgr inż. Ludwik Kulig — członek zarządu.

Opracował mgr inż. Bohdan Szymański